

Sygn. akt IV U 130/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r.

sprawy B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę socjalną

na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 grudnia 2016

znak : (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 130/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 marca 2018r.

Decyzją z dnia 16.12.2016r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku B. R. z dnia 31.08.2016r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty socjalnej wskazując w uzasadnieniu decyzji, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 13.12.2016r. nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Od powyższej decyzji, odwołanie złożył wnioskodawca, wskazując, że spełnia warunki do przyznania prawa do renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. R. wniosek o rentę socjalną złożył 31.08.2016r. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 26.10.2016r. uznano, że nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS w Orzeczeniu z dnia 13.12.2016r. nie stwierdziła u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy.

(dowód: dokumentacja w aktach rentowych)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy w szczególności czy jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy, tj. czy utracił zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej (przed ukończeniem 25 roku życia) lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej, kiedy powstała owa niezdolność do pracy i czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu okulistyki / 2 biegłych / oraz medycyny pracy .

Biegły sądowy z zakresu okulistyki J. K. w opinii z dnia 29.03.2017r. wskazał, że po przeanalizowaniu wyników badań specjalistycznych zawartych w dokumentacji medycznej zalegającej w aktach, biorąc pod uwagę dokumentację historii choroby za okres od października 2016r do grudnia 2016r i za okres od stycznia do marca 2017r wydanych 14 marca 2017r przez Ośrodek (...) prof. Z. w R. dostarczoną przez wnioskodawcę, a także na podstawie przeprowadzonego badania stwierdził, iż brak jest przyczyn powodujących całkowitą niezdolność do pracy wnioskodawcy. Może wnioskodawca wykonywać czynności zawodowe zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, jego aktualny stan narządu wzroku w tym ostrość wzroku nie stanowią przeciwwskazania do pracy / akta sądowe k. 92/.

W związku z zarzutami pełnomocnika wnioskodawcy Sąd powołał jeszcze jednego biegłego okulistę.

Biegły J. P. w opinii z dnia 16.X.2017r rozpoznał, iż z powodu genetycznie uwarunkowanej choroby rogówek obu oczu okresowo dochodzi u wnioskodawcy do nawracających ubytków nabłonka rogówki, co łączy się z dużym światłowstrętem, oraz dolegliwościami bólowymi. Z tego głównie powodu pozostaje wnioskodawca pod stałą kontrolą Kliniki (...) prof. Z. w R., oraz P. P. w L. W okresach zaostrzeń wywołuje to u niego częściową niezdolność do pracy, lecz poza tymi okresami zdolność do pracy w wyuczonym i wykonywanym uprzednio zawodzie nauczyciela zostaje zachowana. Z powodu istniejących u wnioskodawcy schorzeń okulistycznych nie można u wnioskodawcy orzec istnienia całkowitej niezdolności do pracy z tego powodu / k. 139 akt sądowych /.

Biegła sądowa z zakresu medycyny pracy rozpoznała u wnioskodawcy: dystrofię mikrotorbielowatą C. rogówek obu oczu, krótkowzroczność z astygmatyzmem obu oczu, zwyrodnienie krótkowzroczne siatkówek obu oczu. Biegła uznała, że schorzenia stwierdzone u wnioskodawcy związane są z chorobą oczu. Biegła odniosła istniejące schorzenia do wykonywanego zawodu i posiadanych kwalifikacji /k. 103 akt sądowych /. Stwierdziła, że w aktualnym stopniu zaawansowania nie upośledzają sprawności ustroju w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. / k. 156/.

Do opinii zarzuty złożyła pełnomocnik wnioskodawcy kwestionując wnioski oraz podkreślając, iż schorzenia narządu ruchu uniemożliwiają wnioskodawcy wykonywanie jakiegokolwiek pracy .

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o przedstawione dowody z dokumentów, zalegające w aktach organu rentowego, dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej oraz aktach sądowych. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę opiniom sądowo – lekarskim przeprowadzonym na potrzeby niniejszego postępowania przez biegłych z zakresu okulistyki i medycyny pracy. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Opinie zostały sporządzone przez specjalistów z zakresu wskazanych przez odwołującego schorzeń i odpowiadają na pytania

postawione przez Sąd. Biegli w sposób jasny i logiczny wyjaśnili motywy wydania opinii o takiej treści, wskazując przede wszystkim na przeprowadzone badania.

Zarzuty do opinii biegłych, którzy jednomyślnie jako dwaj okuliści i specjalista medycyny pracy zaopiniowali, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Są stanowiskiem wnioskodawcy nie mającym potwierdzenia w złożonych opiniach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. nr 153, poz. 1268 ze zm.), renta ta przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu – w stopniu, który powoduje całkowitą niezdolność do pracy, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia, albo, jeżeli powstało w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W takim przypadku w zależności od tego czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy przyznawania jest renta socjalna stała lub okresowa.

Z powyższego wynika, że jedną z podstawowych przesłanek uzyskania prawa do renty socjalnej jest stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawczyni. Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy.

W sprawie niniejszej istotą sporu było ustalenie, czy wnioskodawca B. R. jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przeprowadzone w toku postępowania opinie biegłych lekarzy specjalistów z zakresu okulistyki i medycyny pracy jednoznacznie wskazały, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy z przyczyn okulistycznych. Biegli potwierdzili występujące schorzenie narządu wzroku i zaopiniowali, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zaznaczyć należy, że lekarz okulista konsultant ZUS również nie stwierdził u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie częściową.

Wobec powyższego skoro na dzień badania przez orzeczników ZUS i wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca nie był całkowicie niezdolny do pracy tym samym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.